

Сжщия день часа на 4 ние ходихме при редактора на вѣстникъ „L'Opinione“. Всички тамъ се обявиха за въ полза на България. Всичкиятъ свѣтъ, ни казваха, е за васъ и съ васъ, но има малко страхъ отъ Русия. — За отстранение тоя страхъ, отговорихме ние, ако дѣйстви-телно той сжществува, има въ случая едно едничко само срѣдство, а то е, да ни помогне Европа да се отгървемъ отъ турското иго. Това турско иго ни кара да обръщаме погледитѣ си главно къмъ Русия, която едничка е помогнала и помага за облегчението теглата на християнскитѣ народонаселения въ Турция.

VI.

Разни.

24 ноемврия (6 декемврия).

Освѣнъ нѣкои писма до домашнитѣ ми и до нѣкои приятели въ Цариградъ, него день азъ писахъ писмо до редактора на „Daily News“ въ Лондонъ г. F. Hille, въ което му описвахъ вкратцѣ свиждането ни съ двамата италиянски министри. Писахъ тѣй сжщо и до мисъ Fanny Ellen Albert, като ѝ пратихъ и въ оригиналъ, и въ французски прѣводъ отговора на свищовскитѣ госпожи до единбургскитѣ госпожи, отъ който отговоръ не съмъ запазилъ за жалость прѣписъ за себе си, та затова нѣмамъ и възможность да го помѣстя тукъ, както забѣлѣжихъ това и по-горѣ, въ третата часть (вж. стр. 246). Не забравихъ и моя добъръ приятель Emile Engel съ своитѣ близки въ Бергамо, къмъ които счетохъ за длъжность да отправя и отъ Римъ моитѣ искрени благодарения за незабравеното имъ гостоприемство.

Имахъ отъ Парижъ, отъ единъ мой отколѣшенъ приятель русецъ, полковникъ Петъръ Бутурлинъ, сега и той